

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 951

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 octombrie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 459 din 20 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale.....	2-4	1.530. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind Procedura de restituire a accizelor pe baza deconturilor de scutire de accize, depuse de beneficiarii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare	8-15
Decizia nr. 478 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	4-7	1.654/979. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor privind introducerea unor restricții pe drumul național DN 1 (E 60) sectorul București—Ploiești—Brașov	15-16
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.245. — Hotărâre privind schimbarea regimului juridic și a titularului dreptului de administrare asupra unor imobile situate în municipiul București	7-8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 459**

din 20 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, excepție ridicată de Asociația Suprem PAS Iași în Dosarul nr. 774/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, considerând că prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică și contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni, încheiate anterior modificării textului. Se arată că dispozițiile criticate au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2005, iar actuala redactare nu mai prevede că ordonanța se aplică contractelor aflate în derulare pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare, ci tuturor contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni. Prin această modificare ordonanța se aplică inclusiv contractelor aflate în derulare, pentru efectele produse de acestea anterior intrării ei în vigoare, fiind încălcat astfel art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 774/2005, **Tribunalul Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002**, excepție ridicată de Asociația Suprem PAS Iași în dosarul menționat, având ca obiect judecarea cererii introduse de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, de rezoluțiune a unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 contravine dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece „își impune prevederile legale și contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate

înainte de apariția acestui act normativ, schimbând în mare parte răspunderea cumpărătorului în cazul în care nu își achită obligațiile de plată către vânzător“. Or, apreciază autorul excepției, modificarea unui contract de vânzare-cumpărare de acțiuni printr-un act normativ nu poate fi făcută decât atunci când se impun situațiile prevăzute de art. 53 din Constituție.

Autorul excepției consideră totodată că prevederile criticate încalcă și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat „este guvernat de legislația existentă în momentul încheierii contractului, întinderea drepturilor și obligațiilor părților fiind clar definită“.

În consecință, autorul excepției susține că „prin extinderea prevederilor acestei ordonanțe de Guvern“ i s-a „încălcat și restrâns dreptul de a invoca prevederile contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. 16/1996“.

Tribunalul Iași — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea opiniei sale instanța arată că prevederile criticate, care reglementează doar sfera de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 25/2002, nu aduc atingere în nici un fel dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Totodată se apreciază că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece reglementările criticate „garantează suplimentar aplicarea principiului neretroactivității legii, în condițiile în care stipulează că ordonanța se aplică doar în ce privește efectele produse de contracte după intrarea ei în vigoare“.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se consideră, în ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, că „ordonanța menționată, instituind măsuri de control postprivatizare și modalități de executare a obligațiilor asumate de cumpărători, nu vizează efectele contractelor de vânzare-cumpărare produse anterior intrării sale în vigoare, ci privește urmărirea modului de îndeplinire a obligațiilor asumate de cumpărător și modificarea pentru viitor a unor raporturi juridice născute anterior“. În acest sens, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 330/2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/1998.

În legătură cu critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție Guvernul apreciază că acestea „[nu] sunt incidente în speță, [...]“

referindu-se la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale cetățenilor și nu ale unor societăți comerciale“. Guvernul consideră, de asemenea, că „soluțiile legislative criticate sunt în concordanță cu imperativul protejării intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, consacrat de art. 135 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală“.

În punctul de vedere prezentat Guvernul invocă și jurisprudența Curții Constituționale, menționând Decizia nr. 189 din 27 aprilie 2004.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În motivarea acestui punct de vedere se arată că „textul legal criticat nu conține nici o dispoziție cu caracter retroactiv. Dimpotrivă, prin prevederea «Prezenta ordonanță se aplică contractelor, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare», textul elimină orice posibilitate de retroactivitate a dispozițiilor sale“. Este menționată în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 189/2004.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 față de art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală“, Avocatul Poporului apreciază că „dispozițiile legale criticate, prin conținutul reglementării lor, nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25 din 30 ianuarie 2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506 din 12 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 26 iulie 2002. Ordonanța a fost ulterior modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40 din 30 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 2 februarie 2003, aprobată prin Legea nr. 198 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 16 mai 2003.

Cuprinsul acestor dispoziții era următorul:

— Art. 2: *„Prezenta ordonanță se aplică contractelor având ca obiect vânzarea-cumpărarea de acțiuni deținute de stat la societăți, încheiate cu Fondul Proprietății de Stat sau de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, denumită în continuare Autoritate, și aflate în derulare, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare.“*

Ulterior sesizării Curții Constituționale a fost adoptată Ordonanța Guvernului nr. 27 din 14 iulie 2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării

obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 19 iulie 2005.

Prin articolul I pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2005 a fost modificat titlul Ordonanței Guvernului nr. 25/2002, în sensul că va avea următorul cuprins: *„Ordonanță privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale“*.

Totodată, prin art. I pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2005 a fost modificat art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, fiind suprimată din finalul textului prevederea că ordonanța se aplică contractelor *„aflate în derulare, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare“*.

Textul criticat are în prezent următorul cuprins:

— Art. 2: *„Prezenta ordonanță se aplică contractelor având ca obiect vânzarea-cumpărarea de acțiuni deținute de stat la societăți comerciale, încheiate de Fondul Proprietății de Stat, de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului sau de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, denumită în continuare Autoritate.“*

Având în vedere că reglementarea de principiu a rămas aceeași, Curtea urmează, conform jurisprudenței sale, să se pronunțe asupra constituționalității reglementării în vigoare.

Textele constituționale considerate a fi fost încălcate prin dispozițiile criticate sunt cele ale art. 15 alin. (2) și ale art. 53, texte care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.“*;

— Art. 53: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Autorul excepției susține, în esență, că prevederile legale criticate, care modifică un contract de vânzare-cumpărare de acțiuni, încheiat înaintea intrării lor în vigoare, sunt neconstituționale întrucât restrâng exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, încălcând totodată și principiul neretroactivității legii.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit art. 1 din ordonanța criticată, aceasta *„reglementează monitorizarea executării obligațiilor asumate de cumpărători pe perioada derulării contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, societățile și companiile naționale, denumite în continuare societate.“*

Rezultă că textul criticat pentru neconstituționalitate nu conține, în sine, dispoziții cu caracter retroactiv. Aceste prevederi legale, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2005, nu cuprind referiri cu privire la o eventuală aplicare pentru perioada anterioară intrării lor în vigoare. În consecință, nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2).

De altfel, alte dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 cuprind precizări în sensul că nu se

pune problema retroactivității. În acest sens, art. II al Ordonanței Guvernului nr. 27/2005 prevede că „Dispozițiile art. 26¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai obligațiilor referitoare la angajamente investiționale a căror scadență este ulterioară intrării în vigoare a prezentei ordonanțe”. De asemenea, alin. (1) al art. III din Ordonanța Guvernului nr. 27/2005 prevede: „În scopul organizării și desfășurării în condiții unitare a monitorizării postprivatizare, prevederile cap. IV «Urmărirea modului de realizare a obligațiilor contractuale» din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și contractelor aflate în derulare pentru perioada rămasă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.” Mai mult, alin. (2) al aceluiași articol prevede că „Pentru perioada scursă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Autoritatea poate conveni cu cumpărătorul, prin act adițional, aplicarea prevederilor alin. (1)”, ceea ce duce la concluzia

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri pentru monitorizarea postprivatizare a contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni deținute de stat la societățile comerciale, excepție ridicată de Asociația Suprem PAS Iași în Dosarul nr. 774/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 478

din 22 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 5 alin. (1) și art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, modificată prin Legea nr. 323/2001”, excepție ridicată de Ye Xiudan și Ye Xiao

în dosarele nr. 551/RF/2005 și nr. 7.895/RF/2004 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, cauze înregistrate la Curtea Constituțională sub nr. 484D/2005, respectiv nr. 527D/2005.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 484D/2005 și nr. 527D/2005 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 527D/2005 la Dosarul nr. 484D/2005, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prin deciziile nr. 281 din 7 iunie 2005 și nr. 345 din 28 iunie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România. Consideră că, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea jurisprudenței constante a Curții în materie, soluțiile adoptate și argumentele ce au stat la baza deciziilor menționate se impun a fi menținute și în prezenta cauză și, în consecință, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 28 și 21 aprilie 2005, pronunțate în dosarele nr. 551/RF/2005 și nr. 7.895/RF/2004, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 5 alin. (1) și art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, modificată prin Legea nr. 323/2001”**. Excepția a fost ridicată de Ye Xiudan și Ye Xiao în cauze civile având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care Judecătoria Sectorului 5 București a respins plângerile acestora împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat sau a unei forme de protecție umanitară condiționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (2), precum și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care instituie și garantează dreptul persoanei la protecție împotriva riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante.

Se susține că textul de lege menționat nu este „suficient de accesibil și precis încât să înlăture orice risc de arbitrar” și nu îndeplinește criteriul de calitate consacrat atât de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și în practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului („cauza *B. contra Franței*”). Dispozițiile legale criticate permit interpretări „eronate” în sensul limitării condițiilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție, pentru unul dintre cele cinci motive cuprinse în definiția Convenției de la Geneva (rasa, religia, naționalitatea, opinii politice, apartenența la un anumit grup social). Or, astfel de limitări sunt contrare principiilor fundamentale cuprinse în art. 22 alin. (2) din Constituție și în art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece aceste principii — absolute și necondiționate — devin incidente „în toate cazurile existenței riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante, indiferent de motive”.

Totodată, dispozițiile art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 „nu includ în motivele de acordare

a protecției umanitare pedepsele inumane sau degradante, limitând astfel și mai mult sfera posibilităților de acordare a acesteia”.

Autoarea excepției, Ye Xiudan, menționează că, în fapt, se află în situația de a fi supusă sterilizării forțate, la întoarcerea în statul de origine, deoarece a încălcat regulamentul planificării natalității prin nașterea a trei copii. Or, instanța de fond nu a apreciat această situație ca fiind un motiv de acordare a unei forme de protecție umanitară condiționată.

Se precizează, de asemenea, că „prezenta excepție nu privește dispozițiile art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, republicată, întrucât noile dispoziții, așa cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, nu sunt aplicabile cauzei de față — potrivit art. 36 din același act normativ — cererea de acordare a unei forme de protecție umanitară fiind anterioară intrării în vigoare a modificărilor”.

În final, se face referire și la practica Curții Europene a Drepturilor Omului de a interveni în planul legislației naționale, în mod excepțional, însă, atunci când constată că o lege internă nu respectă criteriul calității, impus de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „argumentele invocate se referă la posibilitatea interpretării restrictive a prevederilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, fără a releva însă un real conflict între textul în cauză și norma înscrisă în art. 22 din Constituție”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În ceea ce privește pretinsa contrarietate a textului de lege criticat față de prevederile art. 22 din Constituție, se arată că prin Decizia nr. 151 din 17 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 25 aprilie 2003, Curtea Constituțională a reținut că beneficiul acordării unei forme de protecție umanitară condiționată, reglementată de art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, „se află în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și integritate fizică și psihică, prevăzut de art. 22 din Constituție”.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora dispozițiile de lege criticate contravin art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se precizează că principalul scop al acestui articol este de a proteja demnitatea umană și integritatea fizică și mentală a persoanei, prin instituirea unei obligații negative a statului de a nu practica tortura și de a nu aplica tratamente inumane și degradante, dar și a unei obligații pozitive, ce constă în protejarea oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa contra unei situații iremediabile de pericol de a fi supusă la rele tratamente, chiar dacă acest risc ar urma să se materializeze în afara teritoriului său. Or, reglementarea, prin ordonanța criticată, a condițiilor în care se poate acorda protecția umanitară condiționată reprezintă tocmai asumarea de către stat a acestei obligații pozitive.

Referitor la susținerile autorilor excepției potrivit cărora dispozițiile art. 5 lit. b) limitează cazurile de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură sau de tratamente inumane sau degradante are la bază unul dintre cele cinci criterii prevăzute de Convenția de la Geneva, se arată că prin Decizia nr. 291 din 1 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 21 ianuarie 2002, Curtea Constituțională a constatat că „aprecierea conținutului și înțelesului termenilor dintr-un text de lege, precum și a gradului de obiectivitate a criteriilor stabilite de legiuitor pentru adoptarea unor acte de decizie de către autoritățile chemate să aplice legea, cu alte cuvinte, interpretarea legii nu intră în competența justiției constituționale, ci în competența instanțelor de drept comun“.

În sfârșit, se menționează că, urmare a modificărilor și completărilor Ordonanței Guvernului nr. 102/2000, art. 5 prevede, ca motiv de acordare a protecției umanitare condiționate, pe lângă riscul de a fi supus torturii sau tratamentelor inumane sau degradante, și pe acela al riscului de a fi supus pedepselor inumane sau degradante.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 pct. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată, sunt constituționale.

În acest sens, se arată că stabilirea prin dispozițiile legale criticate a condițiilor în care se va acorda protecție umanitară condiționată este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață și integritate fizică și psihică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare și motivărilor formulate de autorii excepției, dispozițiile „art. 5 alin. (1) și art. 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, modificate prin Legea nr. 323/2001“. Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 septembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 31 ianuarie 2004, și republicată apoi în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 5: *„Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale, constând în:*

(...)

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;“.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 22 alin. (2) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 22 alin. (2): *„Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.“*

De asemenea, autorii excepției invocă și încălcarea dispozițiilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora *„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse, în repetate rânduri, controlului de constituționalitate exercitat pe calea excepției de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 151 din 17 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 25 aprilie 2003, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, reținând că nu sunt încălcate prevederile art. 22 din Constituție.

De asemenea, prin Decizia nr. 281 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 13 iulie 2005, precum și prin Decizia nr. 345 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 25 august 2005, Curtea a constatat constituționalitatea art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate ca fiind încălcate și în prezenta cauză.

În ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de claritate și precizie a textului de lege atacat, Curtea, prin deciziile anterior menționate, a reținut că acesta „(...) oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție umanitară. Determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, a riscurilor la care ar fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectul controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor competente în această materie sau instanței de judecată.“

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea jurisprudenței sale în materie, Curtea constată că soluțiile și argumentele ce au stat la baza deciziilor amintite își mențin valabilitatea.

În ceea ce privește precizările exprese ale autorilor excepției, potrivit cărora dispozițiile de lege criticate vizează forma acestora așa cum au fost modificate prin Legea nr. 323/2001, și nu așa cum au fost ele modificate ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 43/2004, Curtea Constituțională constată că acestea nu pot fi primite, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea decide asupra dispozițiilor de lege în vigoare. În acest sens, Curtea a statuat constant în jurisprudența sa în materie, de exemplu prin Decizia nr. 214 din 6 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 542 din 17 iunie 2004, că textul de lege supus controlului trebuie să fie în vigoare, deoarece intervenția Curții în aprecierea constituționalității unor norme juridice care și-au încetat existența ar fi contrară rolului și funcțiilor sale stabilite prin Constituție, precum și principiului neretroactivității legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Ye Xiudan și Ye Xiao în dosarele nr. 551/RF/2005 și nr. 7.895/RF/2004 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind schimbarea regimului juridic și a titularului dreptului de administrare asupra unor imobile situate în municipiul București**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului situat în municipiul București, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului de Protecție și Pază în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilelor situate în municipiul București, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, aflate în domeniul privat al statului, din

administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului de Protecție și Pază.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 și 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Mihai Alexandru Voicu

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Gabriel Naghi

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13 octombrie 2005.
Nr. 1.245.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului de Protecție și Pază în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Numărul atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, str. Mihai Eminescu nr. 124, et. 3, ap. 8, sectorul 2	Serviciul de Protecție și Pază	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	150.091	225,60 m ²

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul privat al statului, care se transmit din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului de Protecție și Pază

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor
1.	Municipiul București, str. Mihai Eminescu nr. 82–88, et. 1, ap. 3, sectorul 2	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Serviciul de Protecție și Pază	Suprafața utilă = 175,90 m ² , din care: – suprafață locuibilă = 102,35 m ² – suprafața dependențelor = 66,70 m ² – boxă (subsol) nr. 3 = 6,85 m ²
2.	Municipiul București, bd. Iancu de Hunedoara nr. 66, bl. 12, sc. B, et. 6, ap. 53, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Serviciul de Protecție și Pază	Suprafața utilă = 89,65 m ² , din care: – suprafață locuibilă = 50,55 m ² – suprafața dependențelor = 39,10 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind Procedura de restituire a accizelor pe baza deconturilor de scutire de accize, depuse de beneficiarii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize“ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize“ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul art. 113 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de restituire a accizelor pe baza deconturilor de scutire de accize depuse de beneficiarii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize“ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin denumirea compartimentelor de analiză a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare se modifică în compartimente de analiză de risc.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare al compartimentelor de analiză de risc din subordinea direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și din cadrul Direcției generale de

administrare a marilor contribuabili, implicate în aplicarea prevederilor prezentului ordin, se modifică corespunzător.

Art. 3. — Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare și Direcția de metodologie și proceduri pentru inspecția fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală a tehnologiei

informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

București, 11 octombrie 2005.
Nr. 1.530.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de restituire a accizelor pe baza deconturilor de scutire de accize, depuse de beneficiarii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize“ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare

I. Depunerea, înregistrarea și prelucrarea deconturilor de scutire de accize

1. Beneficiarii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă, potrivit pct. 21, 22 și 23 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII „Accize“ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, au dreptul să solicite restituirea accizelor plătite la momentul achiziționării produselor, pe măsura utilizării cantităților aprovizionate, în baza decontului de scutire de accize.

2. Decontul de scutire de accize se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal beneficiarul, direct la registratură sau prin poștă, prin scrisoare recomandată.

Decontul va fi însoțit de:

— copia exemplarului 2 al certificatului de scutire de plata accizelor, atât al distribuitorului autorizat, cât și al utilizatorului final, sau, după caz, copia exemplarului 2 al autorizației de utilizator final;

— copiile facturilor fiscale de achiziție a produsului accizabil, în care acciza să fie evidențiată distinct;

— dovada plății accizelor către antrepozitul fiscal expeditor, către distribuitorul agreeat sau către importator, după caz, constând în copia documentului/documentelor de plată, având confirmarea băncii la care utilizatorul are contul deschis;

— dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv utilizate.

3. Deconturile de scutire de accize se înregistrează în evidența pe plătitor într-o fișă separată, denumită „Accize de restituit“, și se transmit zilnic, împreună cu documentația aferentă, pe baza notei de predare-primire, compartimentului de analiză de risc.

II. Fluxul de soluționare a deconturilor de scutire de accize

A. Fluxul de soluționare în cadrul compartimentului de specialitate

1. Compartimentul de analiză de risc, denumit în continuare *compartiment de specialitate*, primește zilnic deconturile de scutire de accize de la serviciul gestiune declarații și le înregistrează într-o evidență specială, care

se conduce informatizat, organizată potrivit anexei nr. 1 la procedură.

2. După înregistrarea în evidență, deconturile de scutire de accize vor fi supuse analizei de risc, în vederea soluționării, etapa urmând să fie finalizată în termen de maximum 15 zile calendaristice de la data depunerii decontului.

3. Compartimentul de specialitate verifică decontul și documentația depuse de solicitant, menționate la cap. I pct. 2, și analizează solicitările de restituire, în vederea soluționării.

Procedura are ca scop final încadrarea fiecărui contribuabil într-o categorie de risc fiscal, în funcție de comportamentul său fiscal, precum și în funcție de riscul pe care acesta îl prezintă pentru administrația fiscală.

B. Procedura de stabilire a gradului de risc fiscal în cazul restituirilor de accize

B1. Stabilirea comportamentului fiscal

1. După analiza decontului și a documentației depuse, compartimentul de specialitate va stabili comportamentul fiscal al contribuabililor solicitanți.

2. În prima etapă se identifică contribuabilii care prezintă risc fiscal mare, prin completarea cartușului B din Fișa indicatorilor de risc fiscal prevăzută în anexa nr. 2 la procedură. În această categorie intră contribuabilii care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

— au înscrise fapte în cazierul fiscal;

— sunt nou-autorizați;

— nu au nici un salariat;

— nu au bunuri imobile sau mobile în patrimoniu;

— activitatea de inspecție fiscală a comunicat compartimentului de specialitate informații că prezintă un risc fiscal mare;

— organele teritoriale ale Gărzii Financiare au comunicat compartimentului de specialitate informații că prezintă un risc fiscal mare.

2.1. *Contribuabilii nou-autorizați* sunt acei contribuabili autorizați în cadrul perioadei de referință și care nu prezintă, la data calculării mediei restituirilor, 12 deconturi de scutire de accize.

Pentru contribuabilii nou-autorizați, care prezintă în 3 luni consecutive deconturi de scutire de accize, soluționate cu control anticipat și la care au fost stabilite diferențe de accize mai mici de 2%, la fiecare decont,

media restituirilor se stabilește ca medie aritmetică a sumelor aprobate la restituire.

2.2. Stabilirea riscului fiscal mare al unui contribuabil, pe baza informațiilor primite de la organele de inspecție fiscală pentru contribuabilul respectiv, se realizează de compartimentul de specialitate.

Astfel, organul fiscal cu atribuții de inspecție fiscală va oferi informații referitoare la contribuabilii pentru care au fost primite solicitări de la alte instituții de efectuare a inspecției fiscale în scopul cercetării unor fapte de evaziune fiscală, cei pentru care au fost transmise organelor de cercetare penală sesizări efectuate cu ocazia inspecției fiscale, care cuprind fapte ce ar putea întruni elementele constitutive ale infracțiunii, precum și orice alte informații pe care le consideră importante în stabilirea riscului fiscal mare.

Informațiile vor fi transmise pe baza unui referat motivat, aprobat de conducerea organului de inspecție fiscală, până pe data de 5 a lunii următoare celei în care au fost primite solicitările sau au fost înaintate sesizări. Referatul va cuprinde toți contribuabilii în cauză. Societățile cuprinse în referatele trimise compartimentelor de specialitate vor fi înscrise de către acestea din urmă într-o bază de date specială.

Schimbarea încadrării din categoria de risc fiscal mare și ștergerea din baza de date specială se fac tot la propunerea organului de inspecție fiscală, prin referat motivat, transmis compartimentului de specialitate până la data de 5 a fiecărei luni.

2.3. Stabilirea riscului fiscal mare al unui contribuabil, de către organul teritorial al Gărzii Financiare, se realizează pe baza unui referat motivat, aprobat de conducerea acestuia.

Referatul motivat privind stabilirea riscului fiscal mare, aprobat, se transmite compartimentului de specialitate până la data de 30 a fiecărei luni și se înscrie într-o bază de date specială.

Schimbarea încadrării din categoria de risc fiscal mare și ștergerea din baza de date specială se realizează tot la propunerea organului teritorial al Gărzii Financiare, prin referat motivat, aprobat de conducerea acestuia, transmis compartimentului de specialitate până la data de 30 a fiecărei luni și înscris în baza de date specială.

3. A doua etapă presupune completarea cartușului C „Indicatori” al Fișei indicatorilor de risc fiscal, pentru contribuabilii care nu se încadrează în prevederile pct. 2 de la lit. B1.

Pentru stabilirea comportamentului fiscal al contribuabililor, perioada de referință ce se va lua în calcul cuprinde ultimele 12 luni anterioare lunii la care se referă decontul de scutire de accize.

Datele din situațiile financiare se vor completa astfel:

— pentru deconturi aferente perioadei ianuarie—iunie — raportări contabile din anul precedent;

— pentru deconturi aferente perioadei iulie—decembrie — situații financiare anuale.

3.1. În baza punctajului obținut la indicatori, contribuabilii se împart în două categorii:

a) contribuabili cu risc fiscal mare, dacă punctajul obținut este mai mare de 250 de puncte;

b) contribuabili cu risc fiscal mic, dacă punctajul obținut este mai mic sau egal cu 250 de puncte.

4. Solicitățile depuse de contribuabilii cu risc fiscal mare se transmit zilnic, pe bază de borderou, compartimentului cu atribuții în domeniul inspecției fiscale.

Pentru fiecare solicitare, dosarul va cuprinde:

— decontul de scutire de accize;

— documentația depusă de solicitant;

— fișa indicatorilor de risc fiscal.

5. În cazul deconturilor de scutire de accize depuse de contribuabilii cu risc fiscal mic, se verifică în evidența specială, pentru fiecare contribuabil, dacă există deconturi de scutire de accize depuse în perioadele anterioare și nesoluționate. În această situație decontul de scutire de accize va fi soluționat odată cu deconturile anterioare, fiind încadrat în aceeași categorie de risc.

În situația în care, pentru contribuabilul care a depus decontul de scutire de accize, nu există deconturi de scutire de accize depuse în perioadele anterioare și nesoluționate, decontul se va supune analizei de risc.

B2. Analiza de risc în cazul deconturilor depuse de contribuabilii cu risc fiscal mic

1. Prima etapă a analizei constă în compararea sumei solicitate la restituire cu media aritmetică a accizelor restituite în ultimele 12 luni anterioare lunii la care se referă decontul de scutire de accize.

2. Dacă suma solicitată la restituire este mai mică sau egală cu media aritmetică a accizelor restituite în ultimele 12 luni anterioare lunii la care se referă decontul de scutire de accize, se emite Decizia de restituire a accizelor prevăzută în anexa nr. 3 la procedură.

Decizia de restituire a accizelor se emite în 3 exemplare (un exemplar se transmite compartimentului de colectare, un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului și un exemplar se transmite contribuabilului), se vizează de conducătorul compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul unității fiscale/directorul coordonator.

Decizia de restituire de accize emisă este o decizie sub rezerva verificării ulterioare, potrivit art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Dacă suma solicitată la restituire este mai mare decât media aritmetică a accizelor restituite în ultimele 12 luni anterioare lunii la care se referă decontul de scutire de accize, decontul se supune analizei documentare.

B3. Analiza documentară

1. Pentru efectuarea analizei documentare, compartimentul de specialitate solicită contribuabilului prezentarea de documente suplimentare, care să justifice diferența în plus față de suma solicitată la restituire.

2. Solicitarea documentației se face în scris, menționându-se documentele care trebuie prezentate, data și locul întâlnirii, precum și numele și prenumele persoanei din cadrul compartimentului de specialitate, care se ocupă de analiză. Modelul înștiințării este prevăzut în anexa nr. 4 la procedură.

3. Pentru efectuarea analizei documentare, compartimentul de specialitate va solicita contribuabilului să prezinte:

— balanțele de verificare;

— contractele comerciale, facturile și documentele vamale care să ateste importul efectuat, după caz;

— documentele pentru operațiuni economice la intern;

— documentele care să ateste creșterea consumului mediu față de perioadele precedente, precum și alte documente din care să rezulte diferența de accize solicitată la restituire;

— orice alte documente pe care organul fiscal le consideră necesare pentru justificarea restituirii.

Documentele prezentate trebuie să se refere la perioada din care provine suma accizelor solicitate la restituire.

4. Neprezentarea în termenul stabilit de organul fiscal a documentelor solicitate pentru efectuarea analizei documentare atrage încadrarea în gradul de risc fiscal mare și soluționarea cu verificare de către organele de inspecție fiscală.

5. Termenul legal de soluționare se prelungește cu perioada cuprinsă între data emiterii înștiințării pentru prezentarea documentelor și data prezentării documentelor la organul fiscal, potrivit art. 199 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Pentru toate deconturile supuse analizei documentare se întocmește Referatul pentru analiză documentară, în două exemplare, potrivit modelului din anexa nr. 5 la procedură.

7. Referatul pentru analiză documentară se înaintează, împreună cu decontul de scutire de accize, conducătorului compartimentului, pentru avizare.

8. În cazul în care, prin referat, se propune restituirea sumei solicitate, se întocmește decizia de restituire a accizelor. Decontul de scutire de accize, referatul pentru analiză documentară și decizia de restituire a accizelor se transmit conducătorului unității fiscale/directorului coordonator pentru aprobare.

Decizia de restituire a accizelor emisă este o decizie sub rezerva verificării ulterioare, potrivit art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9. În cazul în care prin referatul pentru analiză documentară se propune efectuarea verificării de către organele de inspecție fiscală, acesta se înaintează, împreună cu decontul de scutire de accize, spre avizare conducătorului compartimentului, apoi spre aprobare conducătorului unității fiscale/directorului coordonator.

După aprobare se transmite compartimentului de inspecție fiscală dosarul solicitării, cuprinzând următoarele documente:

- decontul de scutire de accize;
- documentația depusă de solicitant;
- fișa indicatorilor de risc fiscal;
- referatul pentru analiză documentară.

C. Fluxul operațiunilor în cazul deconturilor de scutire de accize, soluționate cu verificare efectuată de organele de inspecție fiscală

1. Deconturile de scutire de accize care au fost încadrate în categoria de risc fiscal mare se transmit, zilnic, împreună cu documentația aferentă, compartimentului cu atribuții de inspecție fiscală, în vederea efectuării verificării. Verificarea se efectuează în baza art. 56 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. După finalizarea controlului, compartimentul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale va întocmi procesul-verbal de control, în care se vor înscrie, în mod distinct, motivele de fapt și temeiul de drept pentru accizele propuse spre respingere.

3. În maximum 35 de zile calendaristice de la data depunerii decontului, compartimentul cu atribuții de inspecție fiscală va transmite compartimentului de specialitate dosarul solicitării, împreună cu procesul-verbal de control.

4. În situațiile în care, pentru soluționarea solicitării de restituire, organul cu atribuții în domeniul inspecției fiscale consideră că sunt necesare informații suplimentare, termenul de soluționare se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor

respective, potrivit art. 199 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prelungirea termenului de soluționare se realizează pentru întreaga solicitare de restituire, nu pentru sume parțiale.

5. În baza procesului-verbal de control, compartimentul de specialitate va emite decizia de restituire a accizelor.

6. În maximum 40 de zile calendaristice de la data depunerii decontului, compartimentul de specialitate va transmite compartimentului de colectare decizia de restituire a accizelor aprobată de conducătorul unității fiscale/directorul coordonator.

D. Fluxul operațiunilor în cadrul compartimentului de colectare

1. La sfârșitul fiecărei zile compartimentul de specialitate va transmite compartimentului de colectare, în vederea compensării și/sau restituirii, deciziile de restituire a accizelor aprobate.

2. Compartimentul de colectare, în baza datelor din evidența analitică pe plătitor și a deciziei de restituire, întocmește nota de compensare și/sau nota de restituire/rambursare, conform formularelor aprobate.

Nota se întocmește în 4 exemplare, se semnează de șeful compartimentului de colectare și se aprobă de conducătorul unității fiscale/directorul coordonator.

Nota aprobată se transmite cel mai târziu a doua zi, pe bază de borderou, compartimentului trezorerie, în vederea efectuării compensării și/sau restituirii.

Datele din decizia de restituire aprobată vor fi operate în evidența analitică pe plătitor, la poziția denumită „accize de restituit“, în fișa de plătitor fiind înscrise numai accizele aprobate la restituire.

3. După efectuarea compensării și/sau restituirii, compartimentul de trezorerie va transmite compartimentului de colectare 3 exemplare din nota de compensare și/sau nota de restituire/rambursare, cuprinzând și data la care s-a efectuat operațiunea de compensare și/sau restituire, cel târziu a doua zi de la efectuarea compensării și/sau restituirii.

E. Finalizarea procedurii și arhivarea documentelor

1. Compartimentul de colectare va reține decizia de restituire a accizelor și un exemplar din nota de compensare și/sau nota de restituire/rambursare și va transmite compartimentului de specialitate, cel mai târziu a doua zi, două exemplare din notă, un exemplar pentru a fi comunicat contribuabilului și un exemplar în vederea arhivării.

2. După operarea datelor privind soluționarea decontului de scutire de accize în evidența specială, compartimentul de specialitate va transmite dosarul solicitării compartimentului de gestionare a dosarului fiscal, în vederea arhivării.

Dosarul solicitării va cuprinde:

1. decontul de scutire de accize;
2. documentația depusă de solicitant;
3. fișa indicatorilor de risc fiscal;
4. referatul pentru analiză documentară și/sau procesul-verbal de control, după caz;
5. decizia de restituire a accizelor;
6. nota de compensare și/sau nota de restituire/rambursare, cuprinzând data la care s-a efectuat operațiunea de compensare și/sau restituire.

3. În cel mult o zi de la primirea notei de compensare și/sau a notei de restituire/rambursare de la compartimentul de colectare, compartimentul de specialitate înștiințează

contribuabilul despre modul de soluționare a solicitării de restituire, prin transmiterea notei de compensare și/sau a notei de restituire/rambursare, însoțite de decizia de restituire a accizelor.

4. Compartimentul de specialitate va transmite compartimentului de inspecție fiscală, până la data de întâi

a lunii următoare, un extras al registrului de evidență specială, cuprinzând deconturile de scutire de accize, soluționate cu control ulterior în luna anterioară, pentru cuprinderea în programul de inspecție fiscală.

5. Controlul ulterior se efectuează în maximum 2 ani de la aprobarea restituirii.

ANEXA Nr. 1

la procedură

EVIDENȚA DECONTURILOR DE SCUTIRE DE ACCIZE

Nr. crt.	Denumirea/numele și prenumele	Codul de identificare fiscală	Nr. și data înregistrării decontului de scutire de accize	Suma solicitată	Procedura aplicată în soluționare ¹⁾	Decizia organului fiscal ²⁾	Suma aprobată	Diferențele constatate față de suma solicitată	Nr. și data adresei de transmitere spre soluționare a compartimentului de inspecție fiscală	Nr. și data adresei de transmitere a rezultatelor controlului de la activitatea de inspecție fiscală	Prelungirea termenului de soluționare		Data efectuării compensării și/sau a restituirii	Nr. de zile de soluționare		
											Ca urmare a inspecției fiscale	Ca urmare a analizei documentare		A) Total	B) Prelungirea termenului	Depășirea termenului legal
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14= (col.13- col. 3)	15= (col.11+ col.12)	16= (col.14- col. 15- 45 de zile)

¹⁾ Se va completa cu: R — în cazul în care se încadrează la pct. 2 al lit. B din cap. II al procedurii (risc fiscal mare fără analiză);
D — în cazul soluționării directe (suma solicitată mai mică sau egală cu media pe 12 luni a restituirilor);
AD — în cazul soluționării pe bază de analiză documentară;
V — în cazul soluționării cu verificare efectuată de organele de inspecție fiscală.

²⁾ Se va completa cu: A — în cazul cererilor aprobate;
R — în cazul cererilor respinse.

ANEXA Nr. 2

la procedură

FIȘA INDICATORILOR DE RISC FISCAL

A. Datele de identificare a contribuabilului

Denumirea

Codul de identificare fiscală

Domiciliul fiscal

B. Risc fiscal mare

— au înscrise fapte în cazierul fiscal;

— sunt nou-autorizați;

— nu au nici un salariat;

— nu au bunuri imobile sau mobile în patrimoniu;

— activitatea de inspecție fiscală a comunicat compartimentului de specialitate informații că prezintă un risc fiscal mare, conform Referatului nr.;

— organele teritoriale ale Gărzii Financiare au comunicat compartimentului de specialitate informații că prezintă un risc fiscal mare, conform Referatului nr.

C. Indicatori

Nr. crt.	Indicatori	Punctajul
1.	Capitalurile proprii	
	— mai mic sau egal cu 0	100
	— mai mare decât 0	0
2.	Gradul de îndatorare = capital împrumutat/capital propriu	
	— mai mare decât 0 și mai mic sau egal cu 1	0
	— mai mare decât 1	50
3.	Profitabilitatea = profit/cifra de afaceri	
	— egal cu 0	70
	— mai mare decât 0	0

Nr. crt.	Indicatori	Punctajul
4.*)	Declarațiile fiscale nedepuse în perioada de referință	
	— nici una (toate declarațiile depuse)	0
	— 1	50
	— mai mult de una	100
5.*)	Obligațiile fiscale restante în perioada de referință	
	— obligații la începutul perioadei mai mici decât obligațiile la sfârșitul perioadei	50
	— obligații la începutul perioadei mai mari decât obligațiile la sfârșitul perioadei	30
	— nu există	0
6.	Numărul de restituiri soluționate fără verificare în ultimele 12 luni	
	— până la 3 inclusiv	0
	— între 4—6 inclusiv	20
	— între 7—9 inclusiv	40
	— între 10—12 inclusiv	60
7.	Pondere sumelor neaprobată la restituire în totalul sumei solicitate la restituire [(sume solicitate—sume aprobate)/sume solicitate]	
	— pondere suma neaprobată $\leq 2\%$	0
	— $2\% >$ pondere suma neaprobată $\leq 4\%$	5
	— $4\% >$ pondere suma neaprobată $\leq 6\%$	15
	— $6\% >$ pondere suma neaprobată $\leq 8\%$	35
	— $8\% >$ pondere suma neaprobată $\leq 10\%$	45
	— pondere suma neaprobată $> 10\%$	60
8.	Totalul sumelor restituite în ultimele 12 luni fără verificare	
	— între 5.000 lei RON și 50.000 lei RON inclusiv	0
	— între 50.001 lei RON și 150.000 lei RON inclusiv	10
	— între 150.001 lei RON și 350.000 lei RON inclusiv	20
	— între 350.001 lei RON și 550.000 lei RON inclusiv	30
	— între 550.001 lei RON și 750.000 lei RON inclusiv	40
	— între 750.001 lei RON și 1 milion lei RON inclusiv	50
	— mai mari de 1 milion lei RON	60

TOTAL PUNCTAJ:**D. Media accizelor restituite în ultimele 12 luni**
(suma accizelor restituite în ultimele 12 luni/12)

Pct. 4*) — se verifică depunerea formularului 100 „Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat” și, după caz, a formularului 300 „Decont de T.V.A.”.

Pct. 5*) — se consideră toate obligațiile declarate de către contribuabili sau stabilite de către organul fiscal și neachitate, cu excepția sumelor pentru care acesta beneficiază de înlesniri la plată aprobate.

LEGENDA:

Locul de unde se obțin elementele din fișa de calcul al mediei restituirilor:

1. Bilanțul contabil, pentru pct. 1, 2 și 3, precum și contul de profit și pierdere, pentru pct. 3.

Rd. 1 = rd. 82 bilanț conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001

rd. 32 bilanț conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 306/2002

Rd. 2 = rd. 58/rd. 82 bilanț conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001

rd. 14/rd. 32 bilanț conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 306/2002

Datele se completează numai în condițiile în care capitalul propriu este pozitiv și există datorii ce trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an (capital împrumutat).

Rd. 3 = rd. 77 bilanț sau rd. 1 cont profit și pierdere, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001

rd. 29 bilanț sau rd. 1 cont profit și pierdere, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 306/2002

2. Aplicația „DECIMP”, pentru pct. 4.

3. Fișa analitică de evidență pe plători, pentru pct. 5.

*ANEXA Nr. 3
la procedură*

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Unitatea fiscală

Nr. înregistrare Data

DECIZIE DE RESTITUIRE A ACCIZELOR

Către: Denumirea/Numele și prenumele

Codul de identificare fiscală

Adresa: localitatea, str. nr., bl., ap., et., județul/sectorul

În baza art. 85 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Decontului de scutire de accize pentru perioada fiscală, înregistrat sub nr. din, și a analizei de risc/verificării efectuate în perioada, se stabilește acciza de restituit astfel:

1. Acciza solicitată la restituire

2. Acciza aprobată la restituire

3. Acciza respinsă la restituire lei
 3.1. Motivele de fapt ale respingerii
 3.2. Temeiul de drept

Actul normativ nr. art. paragraful pct. lit. alin.

Suma aprobată la restituire urmează procedura prevăzută la art. 111, 112 sau 113, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta decizie de restituire a accizelor poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal emitent.

Aprobat,
 Funcția
 Numele și prenumele
 Data
 Semnătura

Verificat,
 Funcția
 Numele și prenumele
 Data
 Semnătura

Întocmit,
 Funcția
 Numele și prenumele
 Data
 Semnătura

*ANEXA Nr. 4
 la procedură*

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală
 Nr. înregistrare Data

CĂTRE,

Denumirea
 Codul de identificare fiscală
 Adresa: localitatea, str. nr., bl., ap., et., județul/sectorul

Prin decontul de scutire a accizelor aferent lunii anul, ați solicitat restituirea sumei de lei.

În vederea soluționării acestei solicitări, vă rugăm să prezentați, până cel târziu la data de, între orele, la domnul/doamna, camera, telefon, următoarele documente, pentru perioada

- balanțele de verificare;
- contractele comerciale, facturile și documentele vamale care să ateste importul efectuat, după caz;
- documentele care să ateste creșterea consumului mediu față de perioadele precedente, precum și alte documente din care să rezulte diferența de accize solicitată la restituire;
- alte documente relevante pentru susținerea solicitării dumneavoastră.

Documentele vor fi prezentate în original și în copie.

Neprezentarea, în termenul stabilit, a documentelor solicitate pentru efectuarea analizei documentare atrage încadrarea în gradul de risc fiscal mare și soluționarea cu verificare de către organele de inspecție fiscală a solicitării dumneavoastră.

Conducătorul unității fiscale,

.....

*ANEXA Nr. 5
 la procedură*

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală
 Nr.

Aprobat,
 Conducătorul unității fiscale/
 Director coordonator

Avizat,
 Șef compartiment specialitate

REFERAT PENTRU ANALIZA DOCUMENTARĂ

A. Datele de identificare a contribuabilului

Codul de identificare fiscală

Denumirea

Domiciliul fiscal

B. Analiza documentară

1.	Perioada fiscală la care se referă decontul de scutire de accize	
2.	Media pe 12 luni a restituirilor de accize	
3.	Suma solicitată la restituire	
4.	Diferența dintre suma solicitată și media de la rd. 2	
5.	Se încadrează decontul în tiparul ultimelor perioade?	☐ Da ☐ Nu
6.	Oferă ultimul raport de inspecție fiscală motive pentru inițierea unei inspecții anticipate?	☐ Da ☐ Nu
7.	Au fost solicitate documente suplimentare?	Da, adresa nr. din
8.	Contribuabilul nu s-a prezentat până la expirarea termenului stabilit de organul fiscal	☐ Decontul se transmite activității de inspecție fiscală.
9.	Sunt anexate copii ale documentelor care au fost supuse analizei, potrivit borderoului anexat:	
10.	Documente analizate și aspecte constatate	
11.	Se propune aprobarea restituirii în urma analizei documentare:	☐ Da, în totalitate — suma ☐ Nu, se transmite pentru verificare organelor de inspecție fiscală.

Întocmit,

.....

MINISTERUL TRANSPORTURILOR,
CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI
Nr. 1.654 din 5 octombrie 2005

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI
ȘI INTERNELOR
Nr. 979 din 14 octombrie 2005

ORDIN

**privind introducerea unor restricții pe drumul național DN 1 (E 60)
sectorul București—Ploiești—Brașov**

Pentru fluidizarea traficului și limitarea intensității acestuia, precum și pentru protecția unor sectoare de drumuri, în temeiul art. 12 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 44 alin. (2) și al art. 57 lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 3 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului și ministrul administrației și internelor emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se introduce restricția temporară de circulație pentru vehiculele rutiere, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, în perioada 15 octombrie 2005 — 31 decembrie 2006, în zilele de luni—vineri, pe sectorul de drum național DN 1 (E 60), după cum urmează:

a) pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone, pe sectorul DN 1 București (intersecția DN 1, km 7+418, str. Ion Ionescu de la Brad—Bd. Aerogării) — Bârcănești (intersecția DN 1, km 53+650—DN 1A km 70+550);

b) pentru vehicule cu masa totală maximă autorizată mai mare de 7,5 tone, pe sectorul DN 1 Ploiești (intersecția DN 1 km 67+248—DN 1B) — Brașov (intrare municipiu, DN 1 km 159+600).

(2) Semnalizarea rutieră a restricției prevăzute la alin. (1), precum și semnalizarea de orientare pentru informarea participanților la trafic cu privire la rutele

ocolitoare se realizează prin grija Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(3) Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. va informa participanții la trafic cu privire la restricția prevăzută la alin. (1), precum și cu privire la rutele ocolitoare.

Art. 2. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), circulația vehiculelor este permisă pe baza autorizației speciale nominale de circulație, eliberată pentru fiecare vehicul de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., împreună cu Direcția Poliției Rutiere, conform metodologiei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Autorizația specială nominală de circulație este valabilă numai în original, pentru vehiculul nominalizat, în perioada și în condițiile înscrise în aceasta. Autorizația specială nominală de circulație nu este transmisibilă.

(3) Autorizația specială nominală de circulație nu poate fi eliberată cu mai mult de 10 zile calendaristice înainte de prima zi de valabilitate.

Art. 3. — (1) Autorizația specială nominală de circulație se păstrează în original la bordul vehiculului și se prezintă de fiecare dată la controlul organelor abilitate. În cazul pierderii, furtului, deteriorării sau schimbării deținătorului vehiculului pentru care a fost eliberată, autorizația specială nominală de circulație se consideră nulă și nu se înlocuiește. În astfel de cazuri, deținătorul poate solicita eliberarea unei noi autorizații, în condițiile prezentului ordin.

(2) Autorizația specială nominală de circulație rămâne valabilă în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului pentru același deținător, cu menținerea celorlalte înscrisuri din autorizația specială nominală de circulație.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

Art. 4. — Prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.777/2004 privind introducerea restricției de circulație pe unele sectoare de drumuri naționale europene (E) pentru vehiculele rutiere, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, în zilele de sâmbătă, duminică și de sărbătoare legală, se aplică în mod corespunzător în perioadele de timp și pentru categoriile de vehicule prevăzute la art. 1.

Art. 5. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează conform legii.

Art. 6. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin încetează aplicabilitatea Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 612/625/2005, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

ANEXĂ

METODOLOGIE de eliberare a autorizației speciale nominale de circulație

1. Autorizarea circulației se face la solicitarea persoanelor fizice sau juridice, în baza documentației prezentate.

2. Documentația cuprinde următoarele:

2.1. memoriu din care să rezulte necesitatea efectuării transportului pe traseu sau pe traseele solicitate, numărul de vehicule pe fiecare traseu, numerele de înmatriculare, perioada pentru care se solicită autorizarea;

2.2. certificatul de înmatriculare, în copie, pentru fiecare vehicul;

2.3. copia documentelor care atestă plata tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale (rovinieta) pentru fiecare vehicul;

2.4. caracteristicile tehnice ale transportului cu depășiri de limite masice și/sau dimensiuni maxime admise, conform anexei nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

2.5. autorizația specială de transport pentru depășiri de limite masice și/sau dimensiuni maxime admise;

2.6. dovada achitării tarifului pentru utilizarea zonei drumului.

3. Analiza documentațiilor:

3.1. analiza documentației se realizează de către o comisie comună formată din reprezentanți ai Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și Inspectoratului General al Poliției — Direcția Poliției Rutiere;

3.2. comisia se întrunește periodic, în raport cu numărul și importanța solicitărilor.

4. Concluziile comisiei privind analiza documentației pentru eliberarea autorizațiilor speciale nominale de circulație se vor consemna într-un proces-verbal.

5. Condiții pentru acordarea autorizațiilor speciale nominale:

5.1. punctul de origine sau de destinație al transportului să se afle situat pe traseul restricționat;

5.2. nu există trasee alternative pentru acces la punctul de origine sau de destinație al transportului;

5.3. sectorul de drum pentru care se autorizează transportul să fie cât mai scurt, prin folosirea în principal a traseelor alternative;

5.4. obținerea autorizației speciale de transport înaintea depunerii documentației pentru eliberarea autorizației de circulație;

5.5. caracteristicile tehnice și geometrice ale traseelor alternative nu conferă posibilitatea efectuării transportului pe aceste trasee;

5.6. perioada maximă de autorizare este de 3 luni.

6. Autorizarea efectuării transportului:

6.1. în cazul avizării documentației, autorizația de circulație se completează și se semnează conform competențelor;

6.2. în cazul în care nu se avizează efectuarea transportului, documentația nu se restituie solicitantului.

7. Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. va ține evidența tuturor autorizațiilor de circulație eliberate.

8. Documentațiile se arhivează o perioadă de 12 luni la sediul emitentului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 063631